

eisini eru fleiri sögur umborð um, at helvtin av skipinum liggur fyri deyðanum í koyggjunni, og sovorðnar barnsligar og tápuligar sögur eru seigilvaðar, eg veit, men lygnin gleðir tann skaðafroða.

Vit vóna so tað besta, vit sum eru eftir og lata oyruni aftur fyri sprelskum galningum. Teir finnast alla staðni, sjálvt í London, siggi eg.

Kanska skuldi eg eisini skrivað, at eg eri eitt sindur tungur, men havi tó ikki mist alla vón, um úrslitið hjá Manchester United í gjár, at mitt stóra lið ikki megnaði at vinna dystin móti Liverpool. Her nærhendis er pubbur, har vit hava sæð fleiri dystir á stórum skíggja, men dystin í gjár sá eg ikki, tí vit komu so seint aftur til hús. Hann endaði 1-1 sum flest øll vita, tíverri. Vónin um aftur eitt meistaraheiti, er í klønnum tráð nú, haldi eg meg skilja.

Klokkan er 17.50 og eg havi sett meg upp á Viking Club at festa hesar reglur á blað.

Túrurin á marknaðinum - gloyndi at spyrja hvussu marknaðurin nevndist, men vit vildu sleppa á marknað, har keypandi var - eydnaðist bara heilt væl og eg hugsi tey flestu keyptu eitt ella annað, klæðir kanska mest, tí prísurin var ikki so høgur sum hann annars er í London, fært tú á tey kendu stöðini. (Sjálvur keypti eg mær fleiri T-shirts á hesum marknaði, men eg siggi nú, eg eri heimkomin og havi vaskað tær, at onkur av teimum er meiri og minni holur, tíverri, so hetta var einki kvettid kortini, alt annað).

Ferðaleiðarin mátti viðganga, at ferðafólkini verða liedd á tey dýru stöðini, har ikki keypandi er. Fyrstilla tær at ein hárbust kostar 50 pund í Harrods!

50 pund!
Eg havi ikki sæð hana, men hetta fortaldi ein kona nær, sum hevði sæð hárbustina, og eg trúgvi henni so hjartaliga.

Í kvøld verður siglt einaferð eftir klokkan 21 og tá fer Fuglafjarðar manskór at syngja og Tvøroyrar hornorkestrur at spæla. Tað tekur einar seks tímar at sigla oman eftir Thames ánni, so hesar fyrstu tímarnar verður ið hvussu so er slættur sjógvur.

Fólk stríðast enn við sjúku og hjá teimum sum hava verið meiri og minni illa til passar og summi kanska eisini illa sjúk, hevur hetta neyvan verið ynskítúrur. Harmiligt at skulu gjalda dýran ferðaseðil oman til London og so leggast sjúk, men har er einki at gera við.

Og kanska vistu tey ella tann ikki av, at viðkomandi hevði smittuberandi virus í kroppinum, tá ið ferðin byrjaði. Vit kunnu neyvan tryggja okkum, at øll eru frísk, tá ið farið verður slíkar ferðir, men vit vita, at smitta breiður seg skjótt umborð á skipi.

Fyri at koma eitt sindur

Havi ikki nevnt nakað um, hvussu skjótt londonbúgvar ganga, men bæði kvinnur og menn gingu væl skjótari enn eg, á veg úr arbeiði og til arbeiðis. Og minst til, at míni bein eru tvær ferðir longri enn hjá einum vanligum onglendingi, sum hesum á myndini

inn á, hvussu nógv lættari tað er at skriva nú enn tað var fyri bert fáum árum síðani, so skal eg upplýsa, at eg lænti eina farteldur frá Sosialinum at hava við og havi tikið mær tíð at sita við henni soleiðis nærum hvønn morgun, meðan vit hava verið her, og nú nógv fólk er í landi, leitaði eg mær upp higar at njóta útsýnið.

Hugsu tær so at eg bert hevði penn og papír? Tað skuldi so verið fært inn á

vóru á hesum marknaðinum ikki langt hiðani, og nú ganga æl, ikki grov æl.

Ferðslan í dag í London hevur ikki verið so nógv sum hinar dagarnar, og tað kemst sjálvandi av at londonbúgvar hava páskafrí. Teir eru farnir út á landi, út úr osi og høgum tosi!

Skal eg taka smanum nú soleiðis leysliga, so hevur hesin túrurin verið framúr góður. Tað sum eg havi hoyrt frá hinum, er tað

hava verið ótrúliga hjálpsom og vinarlig og smílandi.

Má skjóta inn her nú onkur er komin aftur frá dystinum Arsenal-Newcastle, at Arsenal vann 3-1. Hetta úrslit er ikki mæt til frama, tvørturímóti.

Ná, tað er um at røða starvsfólkini, og eg má siga, at neyvan finnst tey betri aðrastaðni innan slíka vinnu og í øðrum feløgum. Sannar filmstjørnur eru ungu damurnar umborð, og tær smílast sjálvt til okkum gomlu. Er tað ikki upmuntrandi at verða varttaður upp av »steikum«!

Norrøna er sera væl egnad til hesa sigling við tað at hon sleppur at liggja uttan á HMS Belfast. Men 2-mans rúmini er nakað lítil til so nógv dagar. Tú fært ikki arbeiði inni á rúminum, sum t.d. skriva á telduna, tí so sleppur hin ikki inn á wc, og tá ið tú skalt fáa tær bað, mást tú finna tær tíð til tað, tí tú fært ikki pláss fyri klæðunum inni á baðrúminum. Hetta er eitt sindur keðiligt alt, tá ið tú skal liggja í nakrar dagar í stórbyi, men smáting kortini, tá ið tú hugsar um neyðina í hesum stóra býi.

Ein ungur maður hevur sovið undir nøkrum teppum ikki so nógvur hundrad metrar herfrá, og fært tú longur niðan í býin, veksur talið bara á teimum, sum mugu sova úti. Tá ið tú setur hetta upp í móti, hvussu vit hava tað umborð, ja so liva vit so gott sum -hugsast kann; vit eru so forvand og forkelað og mugu bara liva við tí.

Veit ikki um eg havi nevnt tað, men umborð á HMS Belfast eru fastar vaktir alt døgnið. Tveir mans og ein kvinna á hvørjari vakt, og hetta er sera tryggjandi at vita. Av tí sama hevur verið fríðarligt umborð, tí eingin sleppur

umborð sum ikki onkur veit um. Hugsu tær at øll tey mongu vitjandi umborð á Belfast eisini komu umborð her? Eg veit ikki, hvussu mong vitja HMS Belfast dagliga, men har er konstant fólk at siggja um alt skipið.

Dekkað verður upp har frammi í kvøld við tí kalda borðinum, og eg havi góðan hug at fara fram, men samstundis hugsi eg eisini um indisku hjúnini sum selja Fish&Chips beint her uppi og sum vit hava vitjað og stuðlað nú nakrar ferðir.

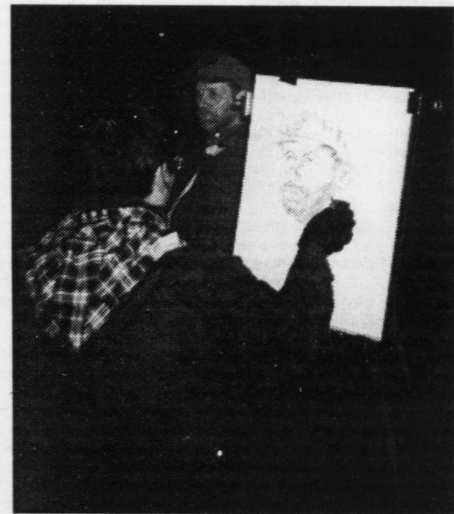
Vænta tey okkum aftur, áðrenn vit fara avstað eftir klokkan 21, sum er tað seinasta eg visti um fráferðina? 3 pund fyri hetta leskiliga

málíð og ikki enn havi eg etið upp, tí portiónin er so stór?

Eg má fara einaferð aftrat at stuðla teimum, hugsi eg, tí tey hava verið so fitt bæði. Tað kalda borðið umborð hevur mær altíð dámað so væl, og møguleiki verður fyrri at royna tað einaferð aftrat í hvussu so er á ferðini heim.

Nú eru aftur fleiri farin at tosa um veðrið, hvussu tað verður á ferðini upp, og tað eru ymiskar frásøgnir og metingar og gitingar, so eg biði at stúra fyrri tí og veit, at eg fái einki gjørt við tað. Fært tú?

Framhald

Sólbjørn hevur fingið ein gøtutekna á marknaðinum at teka, og teir dugdu sera væl, sum eisini sæst. Kostnaður: 50 pund, haldi eg, kona hansara segði, men eg fari ikki at leggja høvdið á blokkina, kanska var tað 80 pund

telduna aftur, tá ið eg kom til hús, og tað hevði sjálvandi tikið sína tíð, drúgvu tíð. Nú liggur alt inni og eg tikið tað yvir á mína teldu við diskil, so lætt so lætt. Og kanska hevði eg ikki skrivað so nógv heldur, tí tað hevði verið meiri strevið ella longri, ja kanska.

Tað fór at regna nakað út á fyrrapartin, meðan vit

sama, men sjálvandi hevur onkur altíð okkurt at finnast at, tí tú kanst ikki gera øllum til vildar. Hetta mátti ferðaleiðarin eisini ásanna, tá ið vit fóru á shopping-túrin í morgun og hon spurdi okkum, hvar vit skuldu fara. Onkur segði eitt og onkur annar eitt annað. Soleiðis er tað bara.

Starvsfólkini umborð

Tíverri eydnaðist henda myndin ikki so væl av hesi vøkru damuni, sum gjørdi okkum ferðafólkum lívið so lætt og ríkt umborð